

Hemelse dingen of aardse?

Kennisvermeerdering

Buckminster Fuller, de Amerikaanse uitvinder en architect (1895-1983), heeft eens wat hij noemde de 'Knowledge Doubling Curve' opgesteld (de vloeiende lijn van de kennisverdubbeling) Hij bestudeerde de snelheid waarmee de mensheid nieuwe kennis vergaart en kwam door het opstellen van een wiskundige grafiek tot de conclusie dat de menselijke kennis tot 1900 ongeveer elke eeuw verdubbelde, maar daarna in de lift kwam te zitten en zich nu exponentieel verdubbelde. Tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog verdubbelde die kennis zich elke 25 jaar, en nu gaat het nog vele malen harder.

Hoe snel het nu gaat is moeilijk in te schatten, omdat verschillende soorten kennis ook verschillende groeipercentages hebben. Om een voorbeeld te geven, de kennis van nanotechnologie verdubbelt elke twee jaar, terwijl klinische kennis elke 18 maanden blijkt te verdubbelen. Maar gemiddeld genomen gaat men er van uit dat de menselijke kennis momenteel elke 13 maanden verdubbelt.

En dat is nog maar het begin. Volgens een rapport van IBM zal de ontwikkeling van het internet er toe leiden dat de menselijke kennis binnen afzienbare tijd iedere 12 uur zal verdubbelen.

De wereld verandert

Iedere 12 uur? Wie kan dat nog aan? De wereld zoals wij die pakweg 50 jaar geleden

kenden bestaat al lang niet meer. In die tijd reden er twee of drie auto's door de buurt, was er nog geen televisie en speelden kinderen cowboytje en indiaantje op straat. Nu worden die gevechten op het internet geleverd en trekt de jeugd massaal de digitale wereld binnen en wordt geautomatiseerd.

Is dat verkeerd?

Niet per sé, maar alles verandert wel heel erg snel. Dat brengt ook een hele reeks nieuwe problemen met zich mee en dat vraagt om een volkomen nieuwe aanpak, omdat we worden geconfronteerd met problemen waar we ons vroeger geen voorstelling van konden maken.

Online shopping

Iets dat Katelyn Lunt, een meisje van 6 jaar onlangs bewees toen zij, terwijl haar moeder de afwas deed, online voor meer dan \$400 aan speelgoed bestelde. Katelyn had een dag eerder bij Amazon een Barbiepop mogen uitzoeken, en wilde persé weten wanneer de pop bezorgd zou worden. Dus ging ze alleen op onderzoek uit op moeders computer.

En toen ging het snel, want op de site van Amazon werd Katelyn geconfronteerd met de prachtigste Barbie-accessoires. Mooie pakjes, Barbie droomhuisjes en een onweerstaanbare collectie mannelijke barbiepoppen. En die aardige mensen van Amazon hadden het zo makkelijk gemaakt dat Katelyn met slechts één muisknop alles kon bestellen wat haar hartje begeerde. Aanschaf, betaling, controle én bezorging, met slechts één klik van de muis.

Wat een feest. Twee dagen later werd de verbouwede moeder bedolven onder een groot assortiment barbiepoppen en aanverwante artikelen, terwijl Katelyn juichend begon uit te pakken.

Dat kon vroeger niet. Toen moesten meisjes en jongens met een paar gulden in hun knuistjes samen met vader of moeder naar de speelgoedwinkel, soms wel een half uur lopen. Daar werden dan eenvoudige dingen gekocht, zoals een lappenpop, een trein of een opwindend spel zoals Ganzenbord.

Nu ga je naar Amazon, Bol.com of een grote hoeveelheid andere welwillende sites waar dingen te koop zijn waar je als kind in je stoutste dromen nog niet aan gedacht zou hebben.

Gaming Industrie

De gaming industrie ziet er ook wel brood in en heeft een goede slag geslagen. In deze industrie gaat zo nodig nog meer geld om dan in Hollywood en hij lijkt onze maatschappij in een ijzeren greep te houden. Een spelletje zo nu en dan kan heel erg leuk zijn, maar net als bij zo veel dingen slaat de balans door en kennen wij geen maat. Steeds meer kinderen, zelfs kinderen onder de 10 jaar, moeten worden opgenomen in ontwenningsklinieken omdat de verslaving aan het een of andere computer spelletje alarmerende vormen begint aan te nemen. Zo stond er een artikel in de krant over een meisje van 9 jaar in Engeland dat zo verslaafd was aan het computerspel Fortnite dat ze de tijd niet wilde nemen om naar het toilet te gaan en besloot haar plas maar te laten lopen terwijl ze voor het scherm zat te spelen.

Haar vader trof haar diep in de nacht verwilderd en bevuild voor het scherm in haar slaapkamer aan. Vanzelfsprekend werd hij niet direct met gejuich ontvangen door zijn liefvallige dochter.

Het betreft trouwens niet alleen kinderen. Ook volwassenen kampen met dergelijke problemen, zoals een man in Amerika die weigerde om zijn vrouw van het vliegtuig op te halen. Hij kon zijn vrouw, die drie weken weg was geweest onmogelijk ophalen, want net toen ze belde werd het dorpje waar hij zich in het computerspel World Of Warcraft verschanst had, door digitale demonische wezens aangevallen. De vrouw moest het maar uitzoeken, want hij had duidelijk belangrijkere dingen aan zijn hoofd, met een echtscheiding tot gevolg.

Hoe gaan wij Christenen daar mee om?

Hoe gaan wij daar mee om als kinderen van onze hemelse Vader? Als Christen is het in dat licht bijzonder troostrijk om te weten dat Jezus Christus altijd dezelfde is. (Hebreeën 13:8: Jezus Christus was, is en blijft voor altijd Dezelfde)

Computers en de technologische vooruitgang bieden ons heel wat goeds, maar net als alle dingen hangt het er maar net van af hoe wij ermee omgaan en wat voor keuzes wij daarin maken. Andy Crouch van Christianity Today schreef er een boek over (The Tech-Wise Family: Everyday Steps for Putting Technology in its proper place). Hij zei ondermeer:

“We worden nu voortdurend gestimuleerd door onze technologische apparatuur om

nieuwe keuzes te maken. Maar in hoeverre laten we ons dicteren door die keuzes? De vraag is of die keuzes ons wel leiden naar het leven dat we eigenlijk willen. Ik wil een leven van menselijke communicatie en vriendschap. Ik wil niet voortdurend van dat doel worden afgeleid door meer en beter amusement, maar toch gebeurt het, elke dag weer, en dat vele malen per dag. Op die momenten word ik eigenlijk in de verkeerde richting geduwd. Voor mij is het duidelijk dat ik, om echt gelukkig te zijn in deze wereld die overladen is met de nieuwste technologische snufjes, echt moet leren hoe ik mijzelf in de hand moet houden en hoe ik de technologie kan gebruiken, maar mij er niet door mag *laten* gebruiken.”

Kolossenzen 3:2 geeft goed advies: “ Richt daarom uw gedachten op de dingen van de hemel en niet op die van de aarde.” Matthew Henry gaat er nog dieper op in als hij schrijft:

“De hemel en de aarde zijn volkomen tegengesteld aan elkaar. Daarom is het niet mogelijk om ze beide tegelijkertijd te volgen. De genegenheid voor de een zal de liefde voor de ander direct verzwakken en verminderen.”

En wat te denken van een uitspraak van C.S. Lewis (uit: *The Weight of Glory*)

“Onze verlangens naar wereldse dingen te sterk? Nee, het is juist andersom. Onze verlangens zijn niet te sterk, maar te zwak. We zijn in veel opzichten halfzachte schepselen, die zich vermaken met seks, drank en amusement, terwijl er een oneindige vreugde voor ons klaar ligt, een vreugde waar we onze schouders voor ophalen omdat we die niet direct kunnen zien. Misschien zijn we wel als onwetende kinderen die de sloppenwijken van het bestaan niet uit willen omdat we daar met een hoopje zand kunnen spelen en niet geloven dat er iemand is die ons wil meenemen naar een vakantie aan zee. Wij nemen er liever ons gemak van.”

En onze kinderen zien het en volgen natuurlijk in onze voetsporen. Maar zo hoeft dat niet te zijn. Het is niet voor niets dat de Bijbel spreekt over de strijd van het geloof; een strijd die in ons hart plaatsvindt. Dan worden de keuzes makkelijker.

Maak er iets goeds van

De moeder van Katelyn die al die barbie-spullen kocht maakte ook een keuze. Toen ze al

dat speelgoed zag was haar eerste reactie om alles maar terug te sturen en het geld terug te vorderen, maar toen had ze een idee. Misschien, zo dacht ze, was dit wel een unieke kans om haar dochter iets te leren over vrijgevigheid.

Ze vertelde Katelyn dat ze een reuze goede oplossing had voor al die barbiepoppen. Die konden misschien het beste naar kinderen die wel een opkikkertje konden gebruiken. En zo ging ze samen met Katalyn naar het plaatselijke kinderziekenhuis en deelde daar alles uit.

Behalve de Barbie pop die Katalyn in het begin besteld had gaven ze alles weg. Dat was ongetwijfeld een les die haar dochter niet snel zal vergeten en het was de moeder die \$ 400 wel waard.